

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ 1821 - 1829

Το 1821, οι Έλληνες, μετά από σχεδόν 400 χρόνια σκλαβιάς υπό τους Οθωμανούς αποφάσισαν να πάρουν στα χέρια τους τα όπλα και να πολεμήσουν για την ελευθερία τους. Η 25η Μαρτίου του 1821 σηματοδοτεί την έναρξη της ελληνικής επανάστασης και η 22α Μαρτίου του 1829 την ημέρα της δημιουργίας του νέου ελληνικού κράτους. Οι κάτωθι είναι ορισμένοι από τους σημαντικότερους ήρωες της ελληνικής επανάστασης του 1821.

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης (1770-1834). Προερχόταν από μια φημισμένη οικογένεια κλεφταρματολών που δραπέτευαν στην Ζάκυνθο, όπου εκεί υπηρέτησε στον αγγλικό στρατό. Επέστρεψε στην Πελοπόννησο την παραμονή της επανάστασης και επειδή είχε αποκτήσει στρατιωτική πείρα σύντομα έγινε ο αρχηγός για την οργάνωση των Ελλήνων αγωνιστών. Πρωταγωνίστηκε στην πολιορκία της Τριπολιτσάς και αυτή η νίκη, αποτέλεσε την πρώτη επιτυχία της Ελληνικής Επανάστασης. Το επόμενο έτος (1822) με το θάρρος του, αποφασιστικότητα, υπομονή και οξυδέρκεια συνέβαλε στην στρατιωτική ήττα του στρατού του Δράμαλη. Φυλακίστηκε από τους πολιτικούς αντιπάλους του, αλλ' απελευθερώθηκε όταν ο Ιμπραήμ εισέβαλε στην Ελλάδα, έναντι του οποίου ο Κολοκοτρώνης εφάρμοσε τακτικές των ανταρτών και προκάλεσε μεγάλες απώλειες στο στρατό του. Ο Κολοκοτρώνης θεωρείται ως ο σημαντικότερος αγωνιστής της ελληνικής επανάστασης.

Γεώργιος Καραϊσκάκης (1782-1827). Μεγάλωσε μέσα στη φτώχεια και αναγκάστηκε να ζει στα βουνά ως κλέφτης. Ήταν ένας από τους πρώτους που έλαβε μέρος στην ελληνική επανάσταση και δια την στρατιωτική ιδιοφυΐα του έγινε εμφανής κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών του αγώνα. Διορίστηκε από την πρώτη ελληνική κυβέρνηση ως ο επικεφαλής στρατάρχης της Ανατολικής Ελλάδας και έκανε την Ελευσίνα ως έδρα του. Μετά από μια σύγκρουση με τους Τούρκους στο Χαϊδάρι, σχεδίαζε να διακόψει τις προμήθειες, κατά την πολιορκία της Ακρόπολης. Μετά τις αρχικές αποτυχίες του ακολούθησαν δύο φημισμένες νίκες στην Αράχοβα και Δίστομο. Σκοτώθηκε σε σύγκρουση με τους Τούρκους στο Φάληρο. Ο Καραϊσκάκης θεωρείται ως ο δεύτερος σημαντικότερος αγωνιστής της επανάστασης, μετά τον Κολοκοτρώνη.

Κωνσταντίνος Κανάρης (1793 με 1877). Καταγόταν από το νησί των Ψαρών. Ανατίναξε την τουρκική αρμάδα στη Χίο και στην Τένεδο και άλλα τουρκικά πλοία στη Μυτιλήνη και τη Σάμο (1824). Προσπάθησε να κάψει τα τουρκικά πλοία στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας, για να καταστρέψουν τις προετοιμασίες του Μεχμέτ Αλή κατά της Ελλάδας και απέτυχε μόνο λόγω του γεγονότος ότι εκείνη τη στιγμή ο άνεμος φυσούσε από την αντίθετη κατεύθυνση. Ήταν ένας από τους πιο σημαντικούς αγωνιστές του ναυτικού, στην επανάσταση. Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας ασχολήθηκε με πολιτικά και αντιτάχτηκε προς τον βασιλιά Όθωνα. Υπηρέτησε πολλές φορές ως υπουργός και πρωθυπουργός. Ήταν γενναίος, θαρραλέος και σεμνός άνθρωπος.

Μακρυγιάννης Ο στρατηγός Μακρυγιάννης γεννήθηκε στο Λιδορίκι, στην Ανατολική Ελλάδα. Όταν τον Ιούνιο του 1825, ο Ιμπραήμ Πασάς επιτέθηκε τους μύλους του Άργου με την ένοπλη δύναμή του, που περιλάμβανε 4.000 πεζούς και 600 ιππείς από τον μόνιμο στρατό του, ο Μακρυγιάννης, μαζί με τον Υψηλάντη, τον Μαυρομιχάλη και 300 άνδρες, υπερασπίστηκαν την στρατηγική θέση, η οποία διοικεί την πρόσβαση στη Νάπολη της Ρουμανίας. Είχαν ήδη αποκρούσει τέσσερις δυνατές επιθέσεις από τον Ιμπραήμ όταν, προς το βράδυ, είχαν ενισχυθεί με ένα απόσπασμα από το πρώτο μόνιμο ελληνικό σύνταγμα. Η άφιξη του επηρέασε το αποτέλεσμα της μάχης και οι τουρκορωσικές αιγυπτιακές δυνάμεις υποχώρησαν σε μεγάλη σύγχυση, με βαριές απώλειες. Ο άνδρειος Μακρυγιάννης, ο οποίος τραυματίστηκε σοβαρά στη μάχη, προσκλήθηκε στο κατάστρομα της φρεγάτας του Γάλλου ναυάρχου Δεριγνύ, όπου έγινε δεκτός από τον ναύαρχο. Στη μάχη του Φαλήρου στις 5 Φεβρουαρίου, 1827, ο Μακρυγιάννης διοίκησε το σώμα του Αθηναϊκού στρατού, υπό τις διαταγές του στρατηγού Γκόρντον. Ο Μακρυγιάννης διακρίθηκε ξανά και ξανά για την γενναία υπεράσπιση της στρατηγικής θέσης του, σε διάφορες μικρές επιθέσεις.

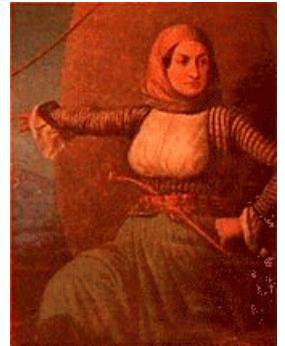

Μαντώ Μαυρογένου Ανάμεσα στις ηρωίδες της ελληνικής επανάστασης ήταν η Μαντώ Μαυρογένου. Ήταν εκπαιδευμένη από μια σχολή στην Τριέστιο και μιλούσε ιταλικά και τουρκικά. Σπούδασε αρχαία ελληνική φιλοσοφία και ιστορία. Το 1809 η οικογένειά της επέστρεψε στην Μύκονο, το νησί της καταγωγής τους. Έμαθε με ενθουσιασμό από τον πατέρα της ότι Φιλική Εταιρεία προετοίμαζε την ελληνική επανάσταση. Όταν έφθασε η είδηση ότι ο αγώνας για την ελευθερία άρχισε, η Μαντώ κάλεσε τους ηγέτες της

Μυκόνου να συναντηθούν και τους έπεισε να προσχωρήσουν στην επανάσταση. Η επανάσταση κηρύχθηκε τον Απρίλιο του 1821.

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα Ακόμα μια ηρωική γυναίκα της ελληνικής εξέγερσης για την ελευθερία είναι η Μπουμπουλίνα που προερχόταν από πλούσια οικογένεια από το νησί των Σπετσών. Αυτή η αρχόντισσα (Κυρία) των Σπετσών, χρησιμοποίησε τα πλούτη της για την κατασκευή ενός στόλου και έγινε μια από τις πιο φημισμένες φυσιογνωμίες της Ελληνικής Επανάστασης. Μετά την επιτυχία της επανάστασης στην Πελοπόννησο και Στερεά Ελλάδα, η εξάπλωση εξεγέρθηκε στα νησιά. Οι Σπέτεςες, ήταν το πρώτο από τα νησιά να συμμετέξει στην επανάσταση και αυτό οφείλεται κυρίως στην ηγεσία και το θάρρος της Μπουμπουλίνας. Το παράδειγμα των Σπετσών, ακολούθησαν πολλά άλλα νησιά και, συνεπώς, η απελευθέρωση του νησιού Σπέτεςες, ήταν ένα από τα αρχικά σημαντικά βήματα προς την νίκη για τους Έλληνες. Η Μπουμπουλίνα στη συνέχεια, με το στόλο της έλαβε μέρος σε πολλές ναυμαχίες και κυριάρχησαν στο Αιγαίο, δημιουργώντας προβλήματα στον κατά πολύ ισχυρό, τουρκικό στόλο.

Ανδρέας Μιαούλης (1769 με 1835). Γεννήθηκε στην Ύδρα. Στην ηλικία 17 έγινε καπετάνιος ενός εμπορικού πλοίου. Κατά τη διάρκεια των Ναπολεόντιων πολέμων κατάφερε λόγω των θαρραλέων ναυτιλιακών επιχειρήσεων του να κάνει σεβαστή περιουσία. Από το δεύτερο έτος της επανάστασης διορίστηκε ναύαρχος του ελληνικού στόλου. Νίκησε τον τουρκικό στόλο κοντά στην Πάτρα και τον τουρκοαιγυπτιακό στόλο κοντά στον Γέροντα, και σε πολλές περιπτώσεις ήταν σε θέση να παρέχει προμήθειες για τις ελληνικές πόλεις που πολιορκήθηκαν από τους Τούρκους (π.χ. Μεσολόγγι).

Νικηταράς Γεννήθηκε στο Λεοντάρι, στην Αρκαδία, ο γιος ενός φτωχού χωρικού αγρότη. Ήταν ανηψιός του Κολοκοτρώνη και αυτός επίσης, υπηρέτησε στα Επτάνησα. Το 1821 συντηρούσε δικό του σώμα ενόπλων. Πολέμησε τον Κεχαγιάμπεη στην Κακή Σκάλα, τον Μάρτιο και τον Απρίλιο του 1822, στην Αγία Μαρίνα, ο Νικηταράς αγωνίστηκε με επιτυχία υπό την ηγεσία του Οδυσσέα κατά του Δράμαλη, ο οποίος απειλούσε τις Θερμοπύλες. Μετά την εισβολή του Δράμαλη στον Μοριά, ο Νικηταράς προστάτευε τα στενά περάσματα στην διαδρομή του πίσω στην Κόρινθο. Εκεί οι Έλληνες κατανίκησαν τον εχθρό, σκοτώνοντας 3.000 Τούρκους. Το αποτέλεσμα αυτής της μάχης, του έδωσε το ψευδώνυμο «ο Τουρκοφάγος». Κατά την πολιορκία του Μεσολογγίου, ο Νικηταράς έδωσε περαιτέρω απόδειξη του αγνού και ανιδιοτελούς πατριωτισμού του. Οι ναυτικοί φέρνοντας ενισχύσεις στην πολιορκημένη πόλη ζητούσαν να πληρωθούν εκ των προτέρων. Αλλά δεν υπήρχαν χρήματα. Στη συνέχεια, ο Νικηταράς ύψωσε το σπαθί του, ένα ανεκτίμητο όπλο που είχε κερδίσει από έναν υψηλόβαθμο Τούρκο, και φώναξε: "Το μόνο που έχω είναι αυτό το σπαθί. Το προσφέρω στη χώρα μου!" Το καλό του παράδειγμα του είχε άμεσο αποτέλεσμα. Όλοι οι παρόντες βγήκαν μπροστά με ανυπομονησία να δωρίσουν ό, τι μπορούσαν οικονομικά.

Παπαφλέσσας ή Γρηγόριος Δικαίος (1788-1825) Ο Παπαφλέσσας γεννήθηκε στη Μεσσηνία το 1788. Σε εφηβική ηλικία έγινε μοναχός. Οι Τούρκοι, γνωρίζοντας τον επαναστατικό χαρακτήρα του τον ανάγκασαν να εγκαταλείψει την Ελλάδα. Στην Κωνσταντινούπολη, όπου πήγε, έγινε ένα από τα βασικά μέλη της «Φιλικής Εταιρείας». Υπό του Υψηλάντη τη διαταγή επέστρεψε στην Πελοπόννησο και άρχισε να κηρύττει τη ιδεολογία της ελευθερίας, προετοιμάζοντας έτσι το λαό για την επανάσταση. Ήταν ένας σημαντικός αγωνιστής της Ελληνικής Επανάστασης. Όταν το 1825 ο Ιμπραήμ προσγειώθηκε με χιλιάδες τουρκικό στρατό στην Πελοπόννησο, ο Παπαφλέσσας οδηγώντας 2.000 άνδρες, βάδισε εναντίον του. Κατά τη διάρκεια της μάχης που έλαβε μέρος σε ένα χωριό αποκαλούμενο Μανιάκι, στις 20 Μαΐου, 1825, ο Ιμπραήμ και 6.000 Τούρκοι επιτέθηκαν και σκότωσαν 600 Έλληνες και το στρατάρχη τους τον Παπαφλέσσα, που πολέμησε γενναία μέχρι το τέλος.

ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΘΝΟΣ!!!

ΖΗΤΩ Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ!!!

